

Critical Studies in Texts and Programs of Human Sciences,
Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)
Monthly Journal, Vol. 21, No. 4, Summer 2021, 25-42

A Critique and Review on the Book *Endogenous Regional Development: Leadership and Institutions*

Farhad Tarahomi*

Abstract

The book *Endogenous Regional Development: Leadership and Institutions* examines the role of the three components of leadership, institutions, and entrepreneurship in creating endogenous regional development. The main idea of the authors is that these three elements can provide the basis for the correct guidance of the two factors of resource endowment and adaptation to the market structure towards endogenous regional development. This statement is based on facts revealed in different parts of the world. The method of the present article in reviewing the book is documentary and analytical and the purpose is to evaluate the work with an emphasis on its content critique. The results of the study show that although the concepts contained in the book cover part of the scientific needs of the country, it has shortcomings such as not testing the proposed model, mentioning indicators that cannot be measured accurately, and using inappropriate criteria in measuring is one of the introduced indicators. In addition, a precise and specific definition of the region is not given. Furthermore, expressing the experiences of different regions, which makes up a large part of the book, lacks a general conclusion.

Keywords: Regional Endogenous Development, Leadership, Institutions, Entrepreneurship, Modeling.

* Postdoctoral Researcher, Alzahra University, Department of Economics, Tehran, Iran,
f.tarahomi@alzahra.ac.ir

Date received: 26/12/2020, Date of acceptance: 18/05/2021

Copyright © 2018, This is an Open Access article. This work is licensed under the Creative Commons Attribution 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

نقد و تحلیل کتاب

توسعه درون‌زای منطقه‌ای: رهبری و نهادها

فرهاد ترحمی*

چکیده

کتاب توسعه درون‌زای منطقه‌ای: رهبری و نهادها به بررسی نقش سه مؤلفه رهبری، نهادها، و کارآفرینی در ایجاد توسعه درون‌زای مناطق می‌پردازد. اندیشه اصلی نویسنده‌گان آن است که سه عنصر یادشده می‌توانند زمینه را در هدایت صحیح دو عامل موهبت منابع و تناسب با ساختار بازار به‌سمت توسعه درون‌زای منطقه‌ای فراهم سازند. این گزاره برپایه حقایق آشکارشده در مناطق مختلف جهان حاصل شده است. روش مقاله حاضر، در بررسی کتاب، استنادی و تحلیلی است و هدف ارزیابی اثر با تأکید بر نقد محتوایی آن است. نتیجه بررسی نشان می‌دهد که گرچه مفاهیم متدرج در کتاب بخشی از نیاز علمی کشور را پوشش می‌دهد، دارای کاستی‌هایی نظیر عدم آزمون مدل پیش‌نهادی، ذکر شاخص‌هایی که با دقت نمی‌توانند اندازه‌گیری شوند، و استفاده از معیار نامناسب در اندازه‌گیری برخی از شاخص‌های معروفی شده است. ضمن این که تعریف دقیق و مشخصی از منطقه آورده نشده است. به علاوه، بیان تجربیات مناطق مختلف که سهم بالایی از کتاب را تشکیل می‌دهد، فاقد تئیجه‌گیری کلی است.

کلیدواژه‌ها: توسعه درون‌زای منطقه‌ای، رهبری، نهادها، کارآفرینی، مدل‌سازی.

۱. مقدمه

کتاب حاضر درباره نقش رهبری و نهادها در ایجاد و گسترش توسعه منطقه‌ای است. نویسنده‌گان معتقدند که به‌منظور استفاده مطلوب از منابع طبیعی، انسانی، و هم‌چنین ماهیت

* پژوهش گر پسادکتری، دانشگاه الزهرا، گروه علوم اقتصادی، تهران، ایران، f.tarahomi@alzahra.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۰/۰۶، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۲/۲۸

Copyright © 2018, This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International, which permits others to download this work, share it with others and Adapt the material for any purpose.

تناسب با ساختار بازار منطقه به مؤلفه‌های خاص نیاز است که عبارت‌اند از رهبری، نهادها، و کارآفرینی. تعیین و شناسایی این مؤلفه‌ها با توجه به حقایق آشکارشده و موردپژوهی‌های انجام‌گرفته در مناطق مختلف صورت پذیرفته است. درواقع، این سه عامل همانند متغیر میانجی موجب می‌شوند که فرایند توسعه درون‌زای منطقه‌ای با توجه به منابع و تناسب با ساختار بازار منطقه به‌نحو مطلوب صورت پذیرد. به‌منظور تبیین موضوع، به مدلی نیاز است که بتواند چنین فرایندی را بیان کند. در مدل ارائه‌شده، توسعه درون‌زای منطقه‌ای به عنوان متغیر وابسته و موهبت منابع و تناسب با ساختار بازار منطقه متغیر مستقل محسوب می‌شود. در این جهت، نویسنده‌گان اقدام به ارائه شاخص‌هایی به‌منظور برآورد مدل کرده‌اند که دارای گستره‌ای زیاد است. به عنوان نمونه، درخصوص موهبت منابع سیزده شاخص معرفی شده است، ولی درنهایت از برآورد مدل درخصوص یک منطقه خاص اجتناب شده است. با توجه به این‌که در سال‌های اخیر توجه زیادی به بحث توسعه منطقه‌ای در اقتصاد ایران شده است و مواردی هم‌چون سند توسعه منطقه ساحلی مکران و سند تدبیر و توسعه استان آذربایجان شرقی تهیه و تنظیم شده است، تحلیل و بررسی اثر، به‌ویژه از نظر مدل‌سازی اهمیت ویژه‌ای دارد. بدین منظور سازمان‌دهی مقاله به ترتیب ذیل است؛ در بخش دوم به معرفی اثر پرداخته می‌شود. در این بخش کوشش شده است مطالب ارائه‌شده در کتاب مرور انتقادی شود، سپس نقد شکلی کتاب مطرح می‌شود. بخش چهارم مقاله به نقد محتوایی اثر اختصاص دارد. نتیجه‌گیری آخرين بخش مقاله را تشکیل می‌دهد.

۲. معرفی اثر

کتاب توسعه درون‌زای منطقه‌ای: رهبری و نهادها، نوشته رابرт استیمسون، راجر استاو، و ماریا سالازار، در پانصد نسخه و با قیمت چهل هزار تومان برای نخستین بار در سال ۱۳۹۷ توسط نشر نی به‌چاپ رسیده است. شریفزادگان و ملک‌پور اصل این کتاب را ترجمه کرده‌اند و در اختیار علاقه‌مندان فارسی‌زبان قرار داده‌اند. نویسنده‌گان کتاب تأییفات متعددی در این خصوص دارند و مدل پیشنهادی خود را به صورت مقاله نیز منتشر کرده‌اند (Stimson et al. 2007). مترجمان نیز سعی کرده‌اند که مدل یادشده را در اقتصاد ایران اجرایی سازند (شریفزادگان و ملک‌پور ۱۳۹۵؛ شریفزادگان و ندایی طوسی ۱۳۹۵). در این خصوص، در کتاب‌نامه مقاله حاضر به برخی از این تحقیقات اشاره شده است. آن‌چه

از عنوان کتاب برمی‌آید، هدف از تأليف و ترجمه کتاب گسترش پایه‌های نظری در توسعه درون‌زای منطقه‌ای است. در این جهت، استاو (Stough)، یکی از نویسنده‌گان کتاب، در یادداشت خود به مترجم بیان می‌کند: «این کتاب چندین کمک‌نوین [را] به عرصه علم منطقه‌ای رسانده است». ادعای نویسنده بر دو پایه بنیان نهاده شده است. پایه اول بر گسترش تابع تولید و تبیین رشد اقتصادی در مناطق است. بهیان دیگر، کوشش شده است تا، علاوه بر نیروی کار و سرمایه به عنوان دو عامل تولید (الگوی رشد سولو (Solow)، نقش تغییرات فناوری که ناشی از نوآوری و کارآفرینی است، بر جسته شود. درواقع، می‌توان گفت که همانند لوکاس (Lucas) و بارو (Barro) که با مؤلفه سرمایه انسانی تابع تولید را گسترش دادند، نویسنده‌گان کوشش کرده‌اند با تأکید بر نوآوری و کارآفرینی، تأثیرات رشد اقتصادی مناطق را به‌نحو مطلوب‌تر توضیح دهنده. درخصوص اهمیت نوآوری و کارآفرینی نویسنده‌گان معتقدند که پنجاه درصد از تغییرات تابع تولید توسط تغییرات فناورانه و خطاهای توضیح داده می‌شود (Stimson et al. 2007: 14). بنابراین، لازم بود که نویسنده‌گان با ذکر منبع ادعای خود را بیان می‌کردند. پایه دوم آن به نقش رهبری در رشد اقتصادی و تاب آوری منطقه‌ای اشاره خاص دارد. دو بنیان ذکر شده می‌تواند به مناطقی که در معرض مخاطرات طبیعی و مصنوعی‌اند، کمک رساند. کتاب با پیش‌گفتار مترجمان آغاز می‌شود. متن آن بازنوشتۀ دو مقاله‌ای است که قبلاً در مجلات و روزنامه‌های داخل کشور به‌چاپ رسیده است. در این بخش چنین آمده است: «کتاب با رویکرد اقتصاد آزاد نوشته شده است». گرچه نویسنده‌گان به ناکارآمدی آن تأکید داشته‌اند و دیدگاه اصلاحی (رویکرد نهادی) را مطرح کرده‌اند (ibid.: 15). به همین دلیل، در این بخش مترجمان سعی کرده‌اند دیدگاه‌های نهادی توسعه منطقه‌ای را بیان کنند. در ابتدای پیش‌گفتار یادشده، که جامع و مفید است، بر مفاهیمی تأکید شده است که بدیهی‌اند. به عنوان نمونه، می‌توان از جملات «ساخت از مضمون‌ها، زمینه‌ها و فرایندهای اقتصاد منطقه‌ای برای ما ایرانیان می‌تواند دستاوردهای ضروری باشد» و «همه عناصر اصلی توسعه منطقه‌ای، اقتصاد منطقه‌ای نیست» (استیمسون و دیگران ۱۳۹۷: ۱۵) نام برد. دردامۀ این بخش بر انگاشت توسعه درون‌زا تأکید شده است، گرچه اهمیت این موضوع در ایران با توجه به مواردی نظیر ماده ۲۶ قانون برنامه ششم توسعه، سند توسعه منطقه ساحلی مکران، و سند تدبیر و توسعه استان آذربایجان شرقی به اثبات رسیده است. تاریخچه برنامه‌ریزی منطقه‌ای و شکل‌گیری آن در اروپا، آمریکا، و بیان خصوصیات و الزامات آن بخش بعدی پیش‌گفتار را تشکیل می‌دهد. سپس چالش‌های

پیش روی نظریه‌های نوین رشد و پاسخ توسعه درونزا به آن‌ها بیان شده است. در این خصوص، از نوردهاوس (Nordhaus)، برنده جایزه نوبل ۲۰۱۸ اقتصاد، نقل شده است: «توسعه درونزا علاوه بر ارتقای بهره‌وری بخش‌های اصلی اقتصاد، به ابعاد فرهنگی و هنگاری موجود در منطقه نیز توجه می‌کند و از این طریق است که رفاه جامعه افزایش می‌یابد» (همان: ۲۷). با توجه به این نکته مسیرهای متعددی به‌منظور نیل به توسعه درونزا وجود دارد که به خصوصیات و ظرفیت‌های اقتصاد هر منطقه بستگی دارد. در این جهت، رهیافت نهادی به عنوان یکی از متأخرترین نگرش‌های موجود درجهت توسعه درونزا، بر مکان‌هایی پیش‌رو تأکید دارد که دارای ارتباطات جهانی و وابستگی‌های درونی هستند. وابستگی‌های درونی از طریق دانش، کیفیت نهادهای محلی، و هم‌چنین عادات و روابط اجتماعی کسب می‌شوند. ارتباطات جهانی نیز باعث می‌شوند که کالاهای و خدمات تولیدشده در منطقه به‌فروش رستند و از این طریق درآمد کسب شود. اهمیت این فرایند به اندازه‌ای است که برخی اندیشمندان معتقدند که مناطق محرك اصلی اقتصاد ملی هستند، نه کشورها (همان: ۳۱). بنابراین در حال حاضر، نه تنها شرکت‌ها و کشورها، بلکه مناطق نیز با یکدیگر رقابت می‌کنند. رهیافت نهادی بر نظریه هزینه مبادله تأکید ویژه دارد. براساس این نظریه، کنش‌گران اقتصادی مطابق اندیشه‌های اقتصاد نئوکلاسیک به‌دبیل حداقل‌سازی سود خود نیستند، بلکه درپی کاهش هزینه‌هایی هستند که مبادلات آن‌ها را ایجاد می‌کند. هزینه‌های مبادلات از طریق برنامه‌ریزی اقتصادی درونزاً منطقه‌ای و با شارکت دو بخش دولتی و خصوصی کاهش می‌یابند. دسترسی یکسان به خدمات آموزشی، کسب مهارت‌ها، کارآفرینی، و تسهیل فعالیت توسعه اقتصادی از طریق کارگزاران موضوعات مرتبط با رهیافت نهادی هستند و برای توسعه درونزا بسیار کارآمدند. در مجموع، رهیافت نهادی (که به‌منظور رشد درونزا اهمیت ویژه‌ای دارد)، در عرصه‌ای (منطقه‌ای) به‌موقع می‌پیوندد که در آن نهادهای رسمی و غیررسمی تقریباً توسعه یافته باشند. در این عرصه، هزینه‌انواع مبادله به حداقل می‌رسد و رانت‌جویی از طریق رقابت کترل می‌شود (همان: ۴۱). پس از پیش‌گفتار، پیش‌درآمد کتاب ارائه شده است. در این بخش آمده است: «به‌طور ویژه، پژوهش منتشرشده‌ای در زمینه مدل‌سازی و سنجش آثار رهبری بر رشد و توسعه منطقه‌ای وجود ندارد و پژوهش‌های محدودی که نقش نهادها را در نظر گرفته باشند، انجام شده است». در این بخش، ساختار کتاب شامل دو بخش و ده فصل معرفی شده است. بخش اول شامل شش فصل است. فصل اول به بیان تکامل نظریه نوین رشد در

زمینه توسعه اقتصادی منطقه می‌پردازد و «چشم‌اندازی نوین در توسعه درون‌زای منطقه‌ای» نام دارد. نویسنده‌گان در این بخش تأکید می‌کنند که سه عامل رهبری، نهادها، و کارآفرینی نقش حیاتی در توسعه درون‌زای منطقه‌ای بهمنظور رسیدن به توسعه پایدار را ایفا می‌کنند. البته آن‌ها موهبت منابع و تناسب اقتصاد منطقه‌ای را نیز در توسعه پایدار منطقه مؤثر می‌دانند. گرچه تعریفی از تناسب منطقه‌ای ارائه نشده است (همان: ۵۸)، نکته قابل ملاحظه آن‌که در ابتدای کتاب از واژه «تناسب با ساختار بازار بهجای» «تناسب اقتصاد منطقه‌ای» استفاده شده است. آن‌چه از محتوای این دو واژه برمی‌آید، منظور نویسنده‌گان «ساختار اقتصاد منطقه» است. سپس نوید یک مدل بر مبنای رهیافتی یکپارچه داده می‌شود. در این مدل^۱ رهبری، نهادها، و کارآفرینی متغیرهای کلیدی هستند و نقش میانجی را برای پتانسیل منابع و عوامل بازار ایفا می‌کنند. درادامه کوشش می‌شود که تعریفی مشخص از توسعه اقتصادی منطقه‌ای داده شود، زیرا مبحث اصلی کتاب مرتبط با این موضوع است، ولی به دلیل چندبعدی بودن این پدیده، ارائه تعریف دقیق امکان‌پذیر نیست (همان: ۵۹). بدیهی است این نکته باعث می‌شود که مدل‌سازی آن با چالش مواجه شود. درمجموع، توسعه منطقه‌ای از دیدگاه نویسنده‌گان دارای این ویژگی‌هاست: الف. یک پدیده چندبعدی است، ب. دربرگیرنده مجموعه گسترده‌ای از عوامل و بازنمایی فرایندی پیچیده است (همان: ۶۱). ذکر این نکته لازم است که موارد یادشده توسط نویسنده‌گان درخصوص مباحث اقتصاد توسعه نیز صادق است و صرفاً مربوط به توسعه منطقه‌ای نیست. ادامه این فصل به تکامل نظریه توسعه منطقه‌ای اختصاص دارد. در این بخش مروری بر نظرهای هارود-دومار (Harrod-Domar)، سولو، و روستو (Rostow) شده است. سپس، نظریه‌های قطبی شدن پرو (Perroux)، میردال (Myrdal)، هیرشمن (Hirschman)، و همچنین نظریه‌های رشد درون‌زا و نقش سرمایه انسانی مطرح شده است که در کتب اقتصاد توسعه با جزئیات بیشتر به آن‌ها اشاره شده است (همان: ۶۹-۷۹). گرچه مرور مختصر بر این نظریات ارزشمند است، در پایان این بخش، نویسنده‌گان سه انتقاد بر مدل‌های رشد درون‌زا را به شرح ذیل وارد می‌دانند:

الف. تشخیص تقریبی بخش تولید مبتنی بر دانش در اقتصاد دشوار است؛

ب. شیوه اندازه‌گیری سرمایه انسانی؛

ج. فقدان مدل ریاضی مورد توافق که بتواند نقش عواملی هم‌چون رهبری، سرمایه اجتماعی، و نهادها را اندازه بگیرد.

نکته قابل ملاحظه در این خصوص آن است که به نظریه ارائه شده توسط نویسنده کان کتاب نیز این انتقاد وارد است، زیرا به تعبیر خود آن‌ها چهارچوب نوین پیشنهادی قاطعانه در درون نظریه رشد درون‌زا حک شده است (همان: ۸۲).

فصل دوم کتاب به دنبال چهارچوبی نوین برای توسعه درون‌زای منطقه‌ای است، گرچه نویسنده کان اذعان دارند که چهارچوب ارائه شده اغلب مورد استفاده قرار می‌گیرد و بر مبنای حقایق آشکار شده است. وجود رهبری مقتدر، نهادهای کارآمد، موهبت منابع، و تناسب با ساختار بازار چهار ستون این چهارچوب را تشکیل می‌دهد، گرچه تأکید بیشتر کتاب بر دو عنصر رهبری و نهادهای (همان: ۸۸). سپس مدل توسعه درون‌زای منطقه‌ای بیان شده است. در این مدل، توسعه درون‌زای منطقه‌ای تابعی از موهبت منابع و شرایط بازار است و سه عامل نهادها، رهبری، و کارآفرینی نقش میانجی را ایفا می‌کنند. در این بخش، از عبارت «شرایط بازار» به جای «تناسب با ساختار بازار» و «تناسب اقتصاد منطقه‌ای» استفاده شده است. در واقع سه عامل یادشده موجب می‌شوند که موهبت منابع و شرایط بازار به نحو مطلوب موجب توسعه درون‌زای منطقه‌ای شوند (همان: ۹۱، شکل ۳-۲). نویسنده‌گان معتقدند که مدل یادشده ماهیت توسعه و عملکرد منطقه را تشکیل می‌دهد و می‌تواند با آزمون‌هایی نظیر تحلیل تغییر سهم (shift-share analysis) اندازه‌گیری شود (همان: ۹۲). آن‌چه محل تأمل است، توجه بیش از حد نویسنده‌گان به روشی است که دارای کاستی‌هایی نظیر درنظرنگرفتن ارتباطات بین بخشی در یک منطقه است و رهیافتی پیشرفته و نوین ندارد. فصل سوم کتاب به بررسی ارتباط موهبت‌های منابع و تناسب با ساختار بازار می‌پردازد. فرض اصلی این فصل آن است که موهبت منابع می‌تواند سبب عملکرد بهتر منطقه (از نظر توسعه منطقه‌ای) شود (همان: ۹۵). بدین منظور آورده شده است: «توانایی رهبران محلی برای انجام اقدامات اجرایی و توانایی نهادها به منظور کارآمدبودن، هردو به طرز قابل ملاحظه‌ای به منابعی که در اختیار دارند وابسته است». منابع طبیعی موردنظر نویسنده‌گان عبارت‌اند از مواد خام، نیروی انسانی، مدیریت، بازارها، و پول. این پنج مورد شامل مواردی چون اندازه مساحت منطقه، ساختار و گوناگونی صنعت، میزان سرمایه‌گذاری، فناوری، و سرمایه انسانی می‌شود (همان: ۹۷). تقویت منابع از طریق رهبری قوی و نهادهای کارآمد حاصل می‌شود که این نتیجه در محاسبات بین کشوری از طریق به کارگیری شاخص‌هایی نظیر نحود حکمرانی به اثبات رسیده است. ضمن این‌که نویسنده‌گان از مطالعات تجربی صورت گرفته در این حوزه نیز استفاده کرده‌اند

(همان: ۹۸). در ادامه واژه تناسب با ساختار بازار به صورت توانایی شرکت‌ها در منطقه به‌منظور واردشدن به تجارت با سایر مناطق برای کسب سهم بازار داخل و خارج تعریف شده است که اندازه‌گیری آن دشوار است (همان: ۹۹). این تعریف برپایه چرخش از مزیت نسبی به مزیت رقابتی منطقه استوار است و دست‌یابی صنایع به فرصت‌های بازار را تضمین می‌کند (همان: ۱۰۴). موضوع مطرح شده توسط نویسنده‌گان بازتاب اندیشه‌های ریکاردو (Ricardo) درخصوص مزیت نسبی و پورتر (Porter) درمورد مزیت رقابتی است و در پژوهش‌های تجربی نیز مورد استفاده قرار گرفته است. فصل چهارم به بیان نقش رهبری در توسعه منطقه‌ای اختصاص دارد. رهبری از طریق تأثیر بر نهادها می‌تواند نقش مهمی در توسعه منطقه‌ای داشته باشد (همان: ۱۰۷). منظور از رهبری همکاری بین دولت، بخش خصوصی، و اجتماع برmbنای اعتماد و هم‌یاری متقابل است و برmbنای روابط سلسله مراتبی سنتی نیست (همان: ۱۱۰). به علاوه، رهبری بر کارآفرینی از طریق نوآوری و گسترش محصولات و هم‌چنین رقابت کارآمد با شرکت‌های رقیب نیز تأثیر مثبت دارد (همان: ۱۱۱). درکل، رهبری براساس اهداف مشترک، همکاری، ایجاد تغییر، و رفتار کنش‌گرانه پویا در منطقه مصدق پیدا می‌کند (همان: ۱۲۵). تحلیل نقش نهادها بر توسعه درون‌زای منطقه‌ای فصل پنجم کتاب را تشکیل می‌دهد. نهادها دامنه گسترده‌ای از موضوع‌های مرتبط با حکمرانی را شامل می‌شوند. آن‌ها ساختارها و سازمان‌های قاعده‌مندی را برای اداره جامعه فراهم می‌کنند (همان: ۱۲۸). منظور از حکمرانی کنش، منش یا فرایند اداره‌کردن، و هم‌چنین ریاست یا عملکرد اداره‌کردن است (همان: ۱۲۹). نهادها براساس کاهش هزینه‌های تولید، افزایش اعتماد بین کنش‌گران اجتماعی و اقتصادی، افزایش ظرفیت کارآفرینی، تقویت سازوکارهای یادگیری و ارتباطی، و هم‌چنین استحکام شبکه‌ها می‌توانند موجب ابانت سرمایه شوند (همان: ۱۳۴). در ادامه فصل با توجه به مطالعات و شواهد تجربی به تحلیل موارد فوق پرداخته شده است (همان: ۱۶۳-۱۲۵). در این بخش مواردی هم‌چون ماهیت حکومت اجرایی، فرهنگ سازمانی و حکمرانی، زیرساخت‌های هوشمند، شبکه‌ها، و اتحادیه‌ها مورد بحث قرار گرفته است. فصل ششم کتاب مربوط به کارآفرینی، ارتباط آن با رهبری، شاهتها، و تفاوت بین آن‌هاست. کارآفرینی بستری را در فرایند توسعه اقتصادی منطقه فراهم می‌کند که در آن انگیزه‌ها برای اکتشاف و نوآوری بیش از منفعت خالص (نفعی که فراتر از شرایط جاری موردنظر است) است. به بیان دیگر، کارآفرینان به‌دلیل بهبود رفاه اجتماعی انشاش شده در منطقه‌اند (همان:

۱۷۱). نگرش ستی به مقوله کارآفرینی دست‌یابی به منفعت خالص بوده است، ولی همان‌گونه که ذکر شد، انگیزش کارآفرین بخش خصوصی و عمومی در فرایند توسعه منطقه‌ای متفاوت است، هرچند وی به صورت غیرمستقیم به منفعت خالص نیز دست می‌باید (همان: ۱۶۶). مصداق‌های کارآفرینان درجهت توسعه شامل مواردی همچون کشف و توسعه بخش‌های صنعتی نوین همچون خوش‌های فناوری و یافتن و اکتساب منابع نوین برای اجرای راهبردهای توسعه می‌شود. کارآفرینان از قشرهای مختلفی نظریر حکمرانان، مدیران اجرایی، بانکداران، و نظایر آن تشکیل می‌شوند (همان: ۱۶۷). در کل دو دیدگاه درخصوص ماهیت کارآفرینی وجود دارد: دیدگاه شومپتر (Schumpeter) و دیدگاه کیرزنر (Kirzner). در هر دو دیدگاه کارآفرین برای تولید کالاها و خدمات نوین یا مسیرهای جدید برای تولید آن‌چه وجود دارد، ظهور می‌کند، ولی شومپتر معتقد است که کارآفرین به‌دلیل خلق کالاها و خدمات نوین در بازار باعث عدم تعادل در سیستم‌های اقتصادی می‌شود. این در حالی است که کیرزنر ایجاد کالاها و خدمات نوین را عامل ثبات سیستم اقتصادی می‌داند. بدیهی است نظر نویسنده‌گان کتاب به دیدگاه کیرزنر نزدیک‌تر است. نظریهٔ پیش‌آیندی (contingency theory) در ادامه این بحث مطرح می‌شود. در نظریهٔ فوق، رخدادها یا رویدادهای برهم‌زنندهٔ پایداری یک منطقه (نظیر حوادث طبیعی مانند کرونا یا ساخته دست بشر مانند جنگ) به‌متابه کاتالیزوری در نظر گرفته می‌شوند که نیاز به رهبری برای به حرکت درآوردن سیستم به‌سمت تعادل مطرح شود. در این حالت، رهبر به‌متابه یک کارآفرین از خود رفتار نوآورانه و فرصت‌طلبانه بروز می‌دهد تا بتواند زمینه را به منظور توسعه درون‌زای منطقه‌ای فراهم کند. بخش دوم کتاب به موردپژوهی‌های مرتبط با مباحث بخش اول کتاب اختصاص دارد. در این بخش، نمونه‌هایی از کشور آمریکا، اروپا، و کشورهای حوزه اقیانوس آرام ذکر شده است. جدول ۱ خلاصه‌ای را از آن‌چه در بخش دوم کتاب آورده شده است نشان می‌دهد.

جدول ۱. خلاصه موردنژوهی‌های بخش دوم کتاب

مشکل اقتصادی رخداده	نام منطقه	راه حل غلبه بر مشکل
فروپاشی صنعت فولاد در دهه ۱۹۸۰ میلادی که موجب افت ۴۴ درصدی شاغلان منطقه گردید.	پیتسبرگ آمریکا	فرایند بازآفرینی در سه مرحله انجام پذیرفت. مرحله اول شامل ایجاد رابطه مستحکم و مشارکت بین بخش دولتی و خصوصی بود. این مرحله شامل مجموعه‌ای از تغییرات نهادی و مجیطی بود و به طور عمده توسط بخش خصوصی هدایت می‌شد و بخش عمومی نقش تسهیل‌گری بر عهده داشت. در مرحله دوم، بخش عمومی نقش هدایت‌گری را بر عهده گرفت. تعهد از سوی بالاترین رده‌های سیاسی علی‌رغم رهبری سیاسی در حال تغییر، لحاظنمودن منافع حاصل از ابداع و خصوصی در اجرای راهبردهای توسعه از مهم‌ترین آموزه‌ها در این مرحله بهشمار می‌رود. مرحله سوم به مشکلات پایه اقتصادی شهر توجه داشت و سعی بر این بود که جای گزینی به جای صنعت فولاد برای ایجاد اشتغال در منطقه در نظر گرفته شود. در این جهت، شرکت‌های فناوری پیشرفتی بهمنظور راهبرد مناسب در نظر گرفته شد. در این مرحله، دانشگاه‌ها و مرکز علمی نیز به همکاری با بخش‌های عمومی و خصوصی پرداختند.
رکود در صنعت نفت، فقدان رهبری و نهادهای قدرتمند	هیوستون آمریکا	مشارکت بخش عمومی و خصوصی، احداث شرکت توسعه اقتصادی در منطقه
ساختار شهر به گونه‌ای بود که عدمۀ شاغلان آن، کارگزاران حکومتی، و کارمندان دانشگاه بودند.	آستین تگزاس آمریکا	کارآفرینی، مشارکت بخش دولتی و خصوصی، و رشد فناوری منجر شد که این شهر به یکی از مناطق پر رونق متکی به فناوری تبدیل شود.
اقتصاد منطقه مبتنی بر صنایع معدن، نفت، گاز، و همچنین کشاورزی بود.	کلرادو آمریکا	مشارکت بخش خصوصی و دولتی و کارآفرینی موجب شد که اقتصاد منطقه بر پایه صنایع پیشرفتی بینان نهاده شود.
در حالی که بخشی از کمربند صنعتی آمریکا بود، در میانه دهه ۱۹۶۰ میلادی دچار رکود اقتصادی شد. دلیل این رکود مقبول است که از فرایندهای تولید و فناوری‌های نوین استفاده می‌کرد.	ایندیاناپولیس آمریکا	استفاده از ظرفیت‌های بومی و محلی، حمایت از سرمایه ورزشی آماتور، به کارگیری رهبرانی که ریشه در منطقه داشتند، استفاده از سرمایه بخش خصوصی در کنار بخش عمومی.
رکود در بخش صنعت	بیرمنگام انگلستان	بهره‌گیری از مساعدت‌های مالی دو شرکت متعلق به بخش نیمه دولتی، پژوهش در زمینه توسعه منطقه‌ای، هم‌باری بین احزاب و انجمن شهر

نام منطقه	مشکل اقتصادی رخداده	راه حل غلبه بر مشکل
لیورپول انگلستان	رکود در بخش‌های بندرگاهی و ابیارداری، نداشتن اتحاد بین بخش‌های عمومی و خصوصی، فقدان رهبری منطقه	توجه به گردشگری. گرچه هنوز کاسته‌های زیادی در شهر نظیر نیروی کار بی‌کیفیت و غیرماهر، سطح بالای بی‌کاری، اشتغال زیاد در بخش عمومی وجود دارد.
رنس فرانسه	بحران اقتصادی در انتهای دهه ۱۹۷۰ میلادی بهدلیل نرخ رشد منفی در بخش‌های سنتی اقتصاد و ورود مجموعه‌ای از ماشین‌آلات خودکار به ساختار اقتصادی شهر	گسترش آموزش برتر، بهبود زیرساخت‌های شهر، جذب صنایع فناوری پیشرفته، سرمایه اجتماعی بالا
لیل فرانسه	رکود در تولید و اشتغال بخش‌های نساجی، کشاورزی، و صنایع معدنی	پژوهه عمرانی بزرگ بهمنظور اتصال به مناطق مختلف اروپا، بازارگیری ارتباط بین شهر با سایر بخش‌های منطقه کلان‌شهری
فرایبورگ آلمان	رکود در بخش‌های صنایع معدنی و استخراج فلزات پس از فروپاشی سیستم کمونیستی	تشکیل یک اقتصاد بومی، کارآفرینی، تقویت فعالیت‌های فناوری و پژوهشی، گسترش کسبوکارهای کوچک و متوسط
تامپره فنلاند	تولید صنایع فناوری چوب و مهندسی نساجی بهدلیل جنگ‌های داخلی و فروپاشی شوروی که خریدار محصولات این منطقه بود، کاهش شدیدی یافت.	حرکت از اقتصاد صنعتی به اقتصاد دانش‌بنیان، توسعه بخش فناوری اطلاعات، توسعه مراکز رشد، تجاری‌سازی بین‌المللی
روتردام هلند	ورشکستگی صنایع کشتی‌سازی، تجدید ساختار بخش‌های نفت و پتروشیمی	نوآوری و انعطاف‌پذیری در سیاست‌های اقتصادی، مشارکت بخش‌های عمومی و خصوصی
نیوکاسل استرالیا	رکود در صنایع سنگین نظر فولاد و آهن	برنامه‌ای در مسیر خلق فرصت‌های توسعه بهمنظور بررسی چگونگی بازارگیری شهری برگزار شده است، ولی تاکنون نتیجه‌ای حاصل نشده است. طبق اطلاعات موجود در کتاب، هنوز نتیجه نهایی به دست نیامده است.
هنگ کنگ	----	نرخ ارز پایدار، پایداری سیاسی، حکومت نامداخله گر با مالیات‌ستانی پایین
سنگاپور	وابستگی اقتصاد به بخش کشاورزی	توسعه منابع انسانی، دخالت دولت در اقتصاد با توجه به حکمرانی شایسته
شی هوا هوا مکزیک	وابستگی اقتصاد به کشاورزی، معادن فلزی، و غیرفلزی	کارآفرینی و گسترش خوش‌ها

جدول ۱ خلاصه‌ای از صفحات ۱۸۳ تا ۲۶۲ کتاب را شامل می‌شود. در این بخش سعی شده است تا با استفاده از حقایق آشکارشده در مناطق مختلف جهان، چگونگی گذار از مشکلات اقتصادی بیان شود. در این مناطق، علاوه بر سه عامل تسریع‌کننده توسعه درون‌زای منطقه‌ای (رهبری، کارآفرینی، و نهادها) از سایر عوامل نیز نام برده شده است، گرچه عوامل ذکر شده متنوع‌اند، ضمن این‌که ساختار اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، و سیاسی آن‌ها نیز متفاوت است. فصل آخر کتاب (فصل دهم) به مدل‌سازی توسعه اقتصادی درون‌زای منطقه‌ای می‌پردازد. درواقع، می‌توان گفت که نتیجه اثر در این فصل قرار گرفته است، زیرا امکان سنجش موارد ذکر شده در کتاب را فراهم می‌کند. درابتدا نویسنده‌گان به روش تحلیل‌های چندیخشی اشاره‌ای کرده‌اند، ولی این بحث درادامه پی‌گیری نشده است (همان: ۲۶۵). سپس به مطالعات گوناگونی اشاره شده که در مناطق مختلف انجام شده است (همان: ۲۶۷). مسئله‌ای که در این فصل نمود زیادی پیدا می‌کند، مشکلات مدل عملیاتی ارائه شده است. نویسنده‌گان بر نبود تعریفی مشخص و موردپذیرش درباره متغیرهایی که بتواند مدل توسعه درون‌زای منطقه‌ای را اندازه‌گیری کند، تأکید می‌کنند (همان: ۲۶۸). این عامل موجب می‌شود که تفاسیر متفاوت و گاه متناقضی از مقدار و روند این شاخص حاصل شود. به علاوه، عدم دسترسی به داده‌های مناسب ثانویه بهمنظور فراهم کردن پایه اطلاعاتی برای مناطق در سطح ایالت، استان، یا ملی از دیگر مشکلات این بخش بهشمار می‌رود. درادامه، متغیرهایی که می‌تواند به عنوان جانشین متغیر اصلی مدل مورد استفاده قرار گیرند، معرفی شده‌اند که البته برخی از آن‌ها قابل اندازه‌گیری نیستند (نظیر لایه‌های حکومتی / جدایی حکومتی) یا درخصوص برخی دیگر از شاخص‌های مناسب استفاده نشده است (ضریب مکانی بهمنظور شناسایی فعالیت‌های پایه در بخش‌های اصلی صنعتی). در پایان فصل (کتاب) نیز به نتایج دو تحقیق انجام شده اشاره شده است. درخصوص کاستی‌های روش‌شناسی ارائه شده در کتاب در ادامه مقاله به صورت مجزا بحث خواهد شد.

۳. نقد شکلی کتاب

- الف. بخش اول کتاب از فصل دوم شروع می‌شود. این امکان وجود داشت که فصل اول در بخش نخست کتاب آورده شود. به طور کلی دلیل انجام این کار مشخص نشده است.
- ب. تمام فصول جمع‌بندی ندارند و دلیل آن مشخص نیست. به عنوان نمونه، فصل سوم دارای جمع‌بندی است، ولی فصل چهارم قادر این بخش است.

ج. در ذکر عنایین دقت کافی به عمل نیامده است. مثلاً درخصوص موردبیوهایی از ایالت متحده، در مقابل مناطق تگزاس و پنسیلوانیا نام کشور قید شده است، ولی درمورد ایالت کلرادو چنین امری انجام نشده است (استیمسون و دیگران ۱۳۹۷: ۹). چنین موردی درخصوص شهر لیورپول نیز برقرار است.

د. گرچه اغلاط املایی در متن زیاد نیستند، ولی در چند مورد به چشم می خورند. همانند دورن زا (درونز، همان: ۱۶)، برآن ایم (برآئیم، همان: ۵۲)، اتحادها (اتحادیه‌ها، همان: ۱۵۳) و استاندار (استاندارد، همان: ۱۶۵).

ه. از ترجمه برخی از کلمات در متن صرف نظر شده است؛ همانند پازل (همان: ۲۱)، عوامل کاتالیستی (همان: ۵۳)، و پروگرام (همان: ۲۱۹).

و. ترجمه برخی از عبارات به ویرایش نیاز دارد. به عنوان نمونه، به موارد ذیل می توان اشاره نمود:

- این توسعه راهبردهای توسعه خود را تنها برمبنای بهبود یا ارتقای... (همان: ۲۷).
برازش این انگاشت بر توسعه فضایی ... (همان: ۳۳).

- چهارچوب نوین پیشنهادی ما... قاطعانه در درون نظریه رشد درونزا حک شده است (همان: ۸۲).

- کارآفرینی در بستر توسعه اقتصادی منطقه‌ای نشئت گرفته از رهبری، متفاوت است با انگاشت کارآفرینی مطرح در بخش خصوصی (همان: ۱۶۵).

- معماری توسعه اقتصادی راهبردی یک منطقه را می توان به مثابه ظرفیت سازی برای منطقه درخصوص رقابت با سایر مناطق انگاشت پردازی کرد (همان: ۲۶۷).

- این عوامل سبب می شوند اندازه‌گیری دقیق درباره مدل عملیاتی واجد کیفیت مهآلود شود (همان: ۲۶۸).

ز. مرسوم است که پانویس لغات زبان انگلیسی با حروف بزرگ آغاز شوند، در حالی که این نکته صرفاً درخصوص اسمی افراد رعایت شده است. ذکر این نکته لازم است که در واژه‌نامه انتهای کتاب نیز چنین وضعیتی برقرار است.

۴. نقد محتوایی کتاب

الف. استفاده از معیار نامناسب در تعیین برخی از شاخص‌ها؛ به عنوان نمونه، سنجش فعالیت‌های پایه یک اقتصاد با استفاده از روش سهم مکانی با تورش همراه است. بهتر است در این موارد پیوندهای بین‌بخشی متوجه از جدول داده- ستاندۀ منطقه‌ای مدنظر قرار گیرد.

ب. ذکر شاخص‌هایی که بدقت نمی‌تواند اندازه‌گیری شود. به عنوان نمونه، می‌توان به شرایط آب‌وهایی، توبولوژی، رکود سازمانی (استیمسون و دیگران ۱۳۹۷: ۲۷۰)، لایه‌های حکومتی، جدایی حکومتی (همان: ۲۷۱)، و شرکت در فعالیت مخاطره‌آمیز و شغل‌های مرتبط با تحلیل نمادین (همان: ۲۷۲) اشاره کرد. مهم‌ترین شاخصی که درخصوص اندازه‌گیری آن ابهام وجود دارد، توسعه درون‌زای منطقه‌ای است. تغییر در سهم اشتغال یا تولید بخش‌های اقتصادی یا نرخ اشتغال در گروه‌های عمدۀ شغلی به تهایی نمی‌تواند شاخص توسعه درون‌زای منطقه‌ای را نشان دهد.

ج. تعریف دقیق و مشخصی از منطقه در کتاب آورده نشده است. در پژوهش‌های تجربی در ایران، منطقه معادل استان در نظر گرفته می‌شود، در حالی که در کتاب، کشورهایی نظیر هنگ‌کنگ، سنگاپور، یا برخی از ایالت‌های آمریکا، و بعضی از شهرهای انگلستان به عنوان منطقه در نظر گرفته شده است.

د. عدم درج عنوان «کارآفرینی» در عنوان کتاب. اگر کارآفرینی یکی از ویژگی‌های مهم رهبری محسوب می‌شود، چرا به صورت جداگانه و به عنوان یک متغیر میانجی مهم در مدل لحاظ شده است؟

ه. متغیرهای به کار گرفته شده در مدل رابطه علت و معلولی دارند، ولی تصریح مدل به گونه‌ای است که متغیرهای وابسته و مستقل دقیقاً مشخص شده‌اند. در این مورد نویسنده‌گان توضیحی ارائه نداده‌اند. بهتر می‌بود که مدل پیش‌نهادی به صورت یک مجموعه معادله ارائه می‌شد.

و. عدم آزمون تجربی مدل ارائه شده. اگرچه نویسنده‌گان اظهار داشته‌اند: «این کتاب مطالعه‌ای درحال تکمیل شدن است و بسیاری از بحث‌های دیگر منوط به آزمون تجربی مدل پیش‌نهادی خواهد بود»، ضمن این‌که می‌افزایند: «آزمون یادشده بهدلیل فقدان اطلاعات و بانک اطلاعاتی در دسترس به منظور سنجش متغیرهای مرتبط با عوامل نهادی و رهبری با چالش مواجه است» (همان: ۵۳). درواقع، نویسنده‌گان به صورت ضمنی اذعان کرده‌اند که آزمون مدل آن‌ها درحال حاضر امکان‌پذیر نیست و جای این سؤال را باقی می‌گذارد که در صورت نبود داده، چگونه می‌توان اعتبار مدل ارائه شده را سنجید و بدین گون، اعتبار مدل ارائه شده محل تردید قرار می‌گیرد. به طور کلی، انتظار می‌رود که در پژوهش‌های اقتصادی، مدل مورد استفاده (به‌ویژه زمانی که به عنوان نوآوری تحقیق محسوب می‌شود)، مورد آزمون تجربی قرار گیرد. ضمن این‌که با درنظر گرفتن بنیه آماری بسیاری از کشورهای درحال توسعه، امکان اجرای مدل پیش‌نهادی با چالش مواجه خواهد بود.

ز. موردپژوهی‌های ارائه شده در بخش دوم کتاب باید با توجه به مدل پیشنهادی ارائه شود. صرف ارائه اطلاعات بسیار زیاد و کلی از مناطق مختلف کافی نیست. این امکان وجود داشت که به جای توجه به حقایق آشکارشده، درجهت مدل پیشنهادی، روند توسعه درون‌زای مناطق منتخب تشریح می‌شد.

ح. یک نتیجه‌گیری کلی از بیان تجربیات مناطق انجام نشده است. شایسته بود به جای تقسیم مناطق بر حسب قاره، براساس مشکل موجود در منطقه و روند گذر از آن تقسیم‌بندی صورت می‌گرفت. به عنوان نمونه، مناطقی که از نظر بخش صنعت دچار رکود شده‌اند در یک مجموعه موردنبررسی قرار می‌گرفتند.

ط. برخلاف نظر نویسنده‌گان، روش تغییر سهم یک روش توسعه‌یافته تحلیل اقتصادی منطقه نیست (همان: ۹۲). این روش حداقل در ایران سال‌هاست که مورداستفاده قرار می‌گیرد.

ی. پدیده «موهبت منابع» به رغم تعریفی که توسط نویسنده‌گان ارائه شده است، همواره برقرار نیست و ممکن است «نفرین منابع» وجود داشته باشد. به عنوان مثال، وجود ذخایر عظیم نفت و گاز در استان خوزستان (به عنوان یکی از مناطق نفت‌خیز) اگرچه به صورت اسمی درآمد سرانه را افزایش داده است، رشد اقتصادی و ساختار صنعتی را به نحو نامطلوب تحت تأثیر قرار داده است. در این استان، بسیاری از صنایع پایین‌دستی نفت و گاز توسعه نیافرته‌اند. به علاوه، رشد اقتصادی به دلیل وابستگی به ارزش افزوده نفت با نوسان‌های شدید مواجه است. چنین وضعیتی در استان‌های دیگر نفتی ایران نظیر ایلام نیز برقرار است. ک. در اقتصاد، واژه‌ای با عنوان صنعت بندرگاهی وجود ندارد (همان: ۲۱۶). خدمات بندرگاهی زیرمجموعه خدمات حمل و نقل آبی است که کد دو رقمی ۵۰ آی‌سی‌یک (ISIC) را شامل می‌شود. آی‌سی‌یک مخفف عبارت International Standard Industrial Classification است و از سال ۱۹۴۸، تقسیم‌بندی فعالیت‌های اقتصادی بر این اساس انجام می‌شود. جدیدترین نسخه آن مربوط به سال ۲۰۰۸ است که تمامی فعالیت‌های اقتصادی را به ۹۹۰۰ فعالیت تقسیم می‌کند.

ل. فاصله زمانی نگارش کتاب با ترجمه آن ده سال است (۲۰۰۷-۲۰۱۷). طی این مدت تغییرات گسترده در اقتصاد رخ داده و بحران‌های زیادی پدید آمده است. پیشنهاد می‌شود که در چاپ دوم از نسخه جدید کتاب (درصورت وجود) استفاده شود یا این‌که یک موردنپژوهی درخصوص یکی از مناطق ایران در انتهای کتاب توسط مترجمان صورت پذیرد.

م. عدم درنظرگرفتن آثار سرریزی (spillover effects) و بازخوردی (feedback effects) در مدل پیشنهادی. با توجه به این‌که رشد و توسعه اقتصادی مناطق در یک کشور ارتباط تنگاتنگی با یکدیگر دارد، ضروری است این دو اثر در مدل ارائه شده مدنظر قرار می‌گرفت. گرچه ذکر لحاظ‌کردن این دو اثر به پیچیده‌تر شدن مدل منجر می‌شد، می‌توانست به نحو دقیق‌تر مباحث توسعه منطقه‌ای را پوشش دهد. ذکر این نکته لازم است که این نکته توسط نویسنده‌گان محترم بیان نشده است.

ن. بهزعم نویسنده‌گان کتاب، مدل‌های رشد درون‌زا دارای سه کاستی است. این سه نقص عبارت‌اند از فقدان مدل ریاضی موردنظر تعیین نقش رهبری، سرمایه اجتماعی و نهادها، شیوه اندازه‌گیری سرمایه انسانی و تشخیص تقریبی بخش تولید مبتنی بر دانش در اقتصاد. این در حالی است که این سه انتقاد بر مدل ارائه شده مؤلفان نیز وارد است و کوششی به‌منظور حل آن صورت نگرفته است.

ق. برخی از گزاره‌های علمی مطرح شده در کتاب بهایات و توضیح بیش‌تر نیاز دارد. نویسنده‌گان معتقدند که پنجاه درصد از تغییرات تابع تولید توسط تغییرات فناورانه و خطاها توضیح داده می‌شود. این در حالی است که مدل مورداستفاده، کشور(کشورهای) مورده‌طالعه، و بازه زمانی برآورد مدل بر خوانندگان پوشیده مانده است. انتظار می‌رود در این موارد معرفی و تحلیل مدل موردنظری صورت پذیرد.

۵. نتیجه‌گیری

کتاب توسعه درون‌زای منطقه‌ای: رهبری و نهادها کوشش می‌کند تا در قالب یک مدل ارتباط بین موهبت منابع و ساختار اقتصادی منطقه را با توسعه درون‌زا منطقه‌ای تبیین کند. در این خصوص از سه شاخص رهبری، نهادها، و کارآفرینی به عنوان متغیر میانجی استفاده شده است. به همین منظور اهمیت سه شاخص میانجی توضیح داده شده است. ضمن این‌که از تجربیات مناطق مختلف نیز بهره گرفته شده است. مدل پیشنهادی گرچه جزء قدم‌های اولیه به شمار می‌رود، کاستی‌هایی نیز دارد. برخی از کاستی‌های آن عبارت‌اند از استفاده از معیار نامناسب در تعیین برخی از شاخص‌ها، ذکر شاخص‌هایی که به دقت نمی‌تواند اندازه‌گیری شود، و عدم آزمون تجربی مدل ارائه شده. در مجموع مطالب کتاب با توجه به رویکرد جزء به کل (منطقه به کشور) و همچنین اطلاعات مفیدی که از طریق موردنپژوهی‌های انجام‌شده به خوانندگان ارائه می‌کند، بخشی از نیازهای علمی کشور را

پوشش می‌دهد. ضمن این که سازواری با برنامه‌های توسعه ایران دارد. ارجاع‌دهی‌های بسیار زیادی در متن انجام گرفته و سعی شده است که از منابع گوناگون استفاده شود. در ترجمه کتاب نیز حداکثر کوشش به عمل آمده که اصطلاحات تخصصی و معادل‌سازی برای واژه‌ها انجام پذیرد. با وجود این، اثر موردنظری درخصوص چگونگی انتخاب متغیرهای مدل و نحوه اجرای آن به بازبینی نیاز دارد و برخلاف نظر انتشارات ادوارد الگار (Edward Elgar)، یک کتاب جامع درخصوص نقش رهبری و نهادها در توسعه درون‌زای منطقه‌ای به شمار نمی‌آید، بلکه همانند نظر بولتن (Bolton 2010: 460) کتاب به بررسی مجدد به منظور ارتباطات بیشتر با نظریه‌های برنامه‌ریزی و موردنظری‌های دقیق‌تر نیاز دارد.

کتاب‌نامه

- استیمسون، رابرт، راجر استاو، و ماریا سالازار (۱۳۹۷)، توسعه درون‌زای منطقه‌ای: رهبری و نهادها، ترجمه محمدحسین شریفزادگان و بهزاد ملک‌پور اصل، تهران: نی.
- شریفزادگان، محمدحسین و بهزاد ملک‌پور اصل (۱۳۹۵)، «نگرشی نهادی به برنامه‌ریزی توسعه درون‌زای منطقه‌ای»، فصل نامه برنامه‌ریزی و بودجه، دوره ۲۰، ش. ۴.
- شریفزادگان، محمدحسین و بهزاد ملک‌پور اصل (۱۳۹۵)، «چهارچوب یک پارچه توسعه درون‌زای منطقه‌ای در ایران»، تحقیقات اقتصادی، دوره ۵۱، ش. ۱.
- شریفزادگان، محمدحسین و سحر ندایی طوسی (۱۳۹۵)، «سنجد مناسبت به کارگیری مؤلفه‌های موافقیت روابط پذیری توسعه منطقه‌ای در ایران»، پژوهشنامه‌ای جغرافیای انسانی، دوره ۴۸، ش. ۱.

Bolton, R. (2010), “Leadership and Institutional Factors in Endogenous Regional Economic Development, (Book Reviews)”, *Growth and Change*, vol. 41, no. 3.

Edward Elgar Publishing (2020): <<https://www.elgaronline.com/view/9781848440593>>.

Stimson, R. and R. Stough (2007), *Regional Economic Development: Analysis and Planning Strategy*, Springer.

Stimson, R., R. Stough and M. Salazar (2015), “Leadership and Institutional Factors in Endogenous Regional Economic Development”, *Investigaciones Regionales*, no, 7.